

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý phân tích bài Lính đảo hát tình ca trên đảo](#)
2. [Phân tích tác phẩm Lính đảo hát tình ca trên đảo hay nhất](#)

*Dàn ý phân tích bài **Lính đảo** hát tình ca trên đảo*

1. Mở bài:

- Giới thiệu tác giả, tác phẩm.
- Nêu cảm nhận chung về bài thơ.

2. Thân bài:

* **Chủ đề** hình tượng người lính đảo.

2.1. Phân tích, đánh giá nội dung bài thơ:

a. Sân khấu của những người lính đảo:

- Sân khấu thiếu thốn, tạm bợ: được dựng nên bởi đá san hô và vài tấm tôn.
- Người biểu diễn, khán giả: là những chàng trai đầu trọc. Sống ở nơi đảo xa, họ cùng nhau tạo nên những buổi biểu diễn, vừa để giải trí, vừa coi đó là kỉ niệm khó phai trong cuộc đời người lính.

=> Đối diện với sự khắc nghiệt của thời tiết, thiên nhiên, những người lính không hề tỏ ra sợ sệt mà luôn lạc quan, yêu đời. Dù vẻ đẹp ngoại hình không được đẹp nhưng họ có tấm lòng, tâm hồn phong phú, trong sáng và lãng mạn.

b. Hình ảnh người lính đảo:

* Ngoại hình:

- Cái đầu trọc lóc nên được ví như sự cụ "Là bà con xa với bụt ốc đây mà" -> giọng thơ hóm hỉnh, nhí nhảnh và vui tươi.

* Bản tình ca mà họ hát lên:

- Sự đối lập, trái ngược giữa giai điệu và lời ca:
  - + Giai điệu ngang tàn, mạnh mẽ như gió biển thổi.
  - + Lời ca thì nhẹ nhàng, da diết những lời thương yêu, nhớ nhung.

=> Họ là những con người bình thường, có nội tâm phong phú, có trái tim khao khát hạnh phúc và tình yêu đôi lứa.

- Từ lời ca dành cho người thương, những người lính tiếp tục cất lên khúc hát về quê hương, đất nước:

- + Giữa muôn trùng sóng gió, tình yêu Tổ quốc chưa bao giờ phai nhạt.
- + Khẳng định đất nước bắt nguồn từ chính những vùng đất này.

2.2. Phân tích, đánh giá về đặc sắc nghệ thuật:

- Ngôn ngữ trong sáng, giản dị và vô cùng dễ hiểu.
- Hình ảnh thơ gần gũi, quen thuộc.
- Sử dụng thành công các biện pháp tu từ như so sánh "Những giai điệu ngang tàn như gió biển", điệp ngữ "Nào hát lên cho",...

3. Kết bài:

- Khẳng định lại giá trị của tác phẩm.

Phân tích tác phẩm Lính đảo hát tình ca trên đảo hay nhất

Trần Đăng Khoa được người đời ngợi ca và mệnh danh là "Thần đồng thơ ca". Với ngôn từ mộc mạc, hình ảnh thân quen, những sáng tác của ông dễ dàng đi sâu vào tâm trí và trái tim người đọc. Trong đó, chúng ta không thể bỏ qua tác phẩm "Lính đảo hát tình ca trên đảo". Bài thơ đã mang tới những hình ảnh chân thực về cuộc sống sinh hoạt của người lính nơi đây sóng ngọn gió.

Mở đầu bài thơ, Trần Đăng Khoa trực tiếp đưa độc giả đến với khung cảnh:

*"Đá san hô kê lên thành sân khấu
Vài tấm tôn chôn mấy cánh gà"*

Ngoài đảo, mọi thứ đều khan hiếm, thiếu thốn đủ đường. Vậy nên, sân khấu chỉ được lấp ghép, chắp vá tạm bợ bởi "đá san hô" mà thôi. Phía cánh gà cũng được tạo nên từ vài tấm tôn. Có thể thấy, chỉ với hai câu thơ ngắn gọn, nhà thơ đã gọi lên cuộc sống khó khăn của những người lính đảo. Cuộc sống ấy còn bị ảnh hưởng nặng nề từ thiên nhiên khắc nghiệt:

*"Em đừng trách bọn chúng anh tạm bợ
Chẳng phong màn nào chịu nổi Trường Sa"*

Cách xưng hô thân mật "em", "bọn chúng anh" cho thấy sự gắn kết giữa con người. Người lính nói bằng giọng điệu hết sức nhẹ nhàng, như thể đây chỉ là một câu chuyện nhỏ nhẹ, không đáng quan tâm. Câu thơ giống như lời tâm sự thủ thỉ, lời lí giải nhẹ

nhàng cho hoàn cảnh. Đờng thời, khéo léo nhấn mạnh vào ý chí, bản lĩnh của những người dám đương đầu với sóng to, gió lớn nơi biển đảo.

Dấu thiếu thốn vật chất, đi ầu kiện tự nhiên hà khắc, người lính vẫn nở nụ cười lạc quan:

*"Gió rát mặt, Đảo luôn thay hình dáng
Sỏi cát bay như lũ chim hoang
Cứ mặc nó. Nào hỡi các chiến hữu
Ta bắt đầu thôi. Mây nước đã mở màn"*

Sống giữa biển trời mênh mông, người lính hàng ngày hàng giờ phải đối mặt với biết bao gian khổ. Nào là những lần gió thổi rất mặt. Nào là những trận bão cát sỏi bay điên cuồng. Thế nhưng, họ chẳng lấy làm để tâm. Câu nói "Cứ mặc nó" cho thấy phong thái bình thản, ung dung của người lính đảo. Dường như, những khó khăn ấy không còn là nỗi bận tâm, lo lắng nữa rồi. Giờ đây, họ dành hết tâm trí cho chiếc sân khấu "có một không hai" - "mây nước mở màn" với đội ngũ biểu diễn và khán giả đặc biệt:

*"Sân khấu lô nhô mấy chàng đầu trọc
Người xem ngổn ngang cũng rất lính trọc đầu
Nước ngọt hiếm không lẽ dành gội tóc
Lính già lính trẻ đều trọc tếu như nhau"*

Khổ thơ bốn dòng nhưng có đến ba từ "trọc" đã nhấn mạnh vào vẻ bề ngoài đặc trưng những chàng lính đảo. Ngoài đảo, nước ngọt khan hiếm vô cùng. Vì thế, họ không nỡ dùng ngu ồn nước quý giá đó để gội đầu. Từ lính mới đến lính cũ, lính già đến lính trẻ, ai ai cũng đờng lòng. Họ bảo nhau cắt đi mái tóc, biến mình thành "chàng đầu trọc" nhằm tiết kiệm những giọt nước tinh khiết. Bằng giọng điệu hóm hỉnh, Tr ần Đăng Khoa đã khắc họa nên một bức tranh chân thực về đời sống của lính đảo, tuy khó khăn nhưng không bi lụy. Từ chính cái khổ cực ấy, họ biến chúng thành niềm vui: "Có lúc vui cứ gọi đùa sư cụ/ Là bà con xa với bọt ốc đây mà", "Hóa ra là sư cụ hát tình ca".

Giữa không gian bao la, mây trời sóng nước l ờng bóng, người lính đảo được ví như "sư cụ" cất lên khúc hát đặc biệt:

*"Những giai điệu ngang tàn như gió biển
Nhưng lời ca toàn nhớ với thương thôi"*

Nếu như giai điệu mạnh mẽ, ngang tàn như gió biển thổi thì lời ca lại nhẹ nhàng, tha thiết nỗi nhớ thương. Một bản tình ca độc đáo, mới lạ, chỉ có riêng ở người lính đảo. Hòa theo nhịp điệu, những chàng lính cất lên câu hát tâm tình, chan chứa yêu thương

"Rằng có đêm trăng dất em đi dạo", "Người yêu chúng anh ơi, các em ở phương nào?". Mượn lời ca, họ khéo léo bày tỏ tình cảm chân thành "Rằng chúng ta là những con người/ Yêu em thủy chung hơn muối mặn/ Dù thư tình chưa biết gửi cho ai". Có thể thấy, người lính đảo hiện lên thật chân thực với nét tính cách lạc quan, nhí nhảnh, tâm hồn trong sáng. Giống như bao người, các chàng trai ấy cũng có trái tim khao khát hạnh phúc và tình yêu đôi lứa.

Bản tình ca đắm thắm ấy còn là khúc hát say sưa về Tổ quốc thân yêu:

*"Nào hát lên cho đêm tối biết
Rằng tình yêu sáng trong ngực ta đây
Ta đứng vững giữa muôn trùng sóng gió/
Tổ quốc Việt Nam bắt đầu từ nơi này..."*

Trên tất cả, trong trái tim thồn thức từng nhịp đập, tình yêu đất nước vẫn nóng bỏng hơn bao giờ hết. Nó chính là ngọn lửa tiếp thêm nhiệt huyết, là điểm tựa tiếp thêm sức mạnh cho những người lính. Giữa muôn trùng sóng gió của biển cả, người lính đảo luôn vững vàng chấp tay súng, bảo vệ từng tấc đất của nước nhà. Để rồi, thông qua đó, khẳng định đất nước bắt nguồn từ chính những vùng đất xa xôi mà thiêng liêng này.

Bài thơ kết thúc với hình ảnh ẩn tượng:

*"Bỗng bàng hoàng nhìn lại phía sau
Ngoài mép biển người đâu lên đông thế
Ồ, hóa ra toàn những đá trọc đầu..."*

Khổ thơ cuối vẫn là giọng điệu hóm hỉnh, vui tươi và tếu táo giống các phần trước. Khi thủy triều rút, những tảng đá bóng nhẵn như cái đầu trọc lộ lên khỏi mặt nước. Có thể thấy, đi đâu kiện sống thật cực khổ làm sao!

Bằng ngôn ngữ trong sáng, giản dị, dễ hiểu; hình ảnh thơ gần gũi, quen thuộc, nhà thơ đã đem đến cho người đọc những hình dung cụ thể, chi tiết về đời sống nơi hải đảo xa xôi, hiểm trở. Việc sử dụng thành công các biện pháp tu từ như so sánh "Những giai điệu ngang tàn như gió biển", điệp ngữ "Nào hát lên cho",... cũng góp phần khắc họa thành công hình ảnh người lính đảo. Họ là những con người lạc quan, yêu đời, đầy mơ mộng với cuộc sống. Chính họ đã và đang từng ngày, từng giờ bảo vệ chủ quyền nước nhà.

Không màu mè, hoa mỹ, "Lính đảo hát tình ca trên đảo" là những vần thơ hết sức nhí nhảnh, vui tươi. Trăn Đẳng Khoa thật khéo léo khi khai thác đề tài người lính từ điểu bình dị và thân thuộc. Qua tác phẩm này, ta càng thêm trân trọng, biết ơn công lao to lớn của thế hệ đi trước.

► **CLICK NGAY** nút **TẢI VỀ** dưới đây để tải bản **Full** của tài liệu: **Văn mẫu lớp 10: Phân tích Lính đảo hát tình ca trên đảo siêu hay**